Dosarul nr.4r-102/24
Nr. PIGD 4-23024766-02-4r-15012024
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecătorul Liliana Cușca

D E C I Z I E

25 septembrie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Silvia Cecan
Judecătorii: Denis Băbălău
Vladislav Schibin

Judecînd în ordine de recurs, recursul contravenientului Condrea Andrei, declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 iulie 2023, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestaţia depusă de către contravenientul Condrea Andrei, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul. *****, sat. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 732990 şi deciziei agentului constatator din 23 ianuarie 2023, în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs, 15 ianuarie 2024-25 septembrie 2025, în procedura judecătorului Silvia Cecan de la 4 iulie 2024 pînă la 25 septembrie 2025.

A C O N S T A T A T:

1. La 07 februarie 2023, contravenientul Condrea Andrei a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 732990 şi deciziei agentului constatator din 23 ianuarie 2023 în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.
2. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 iulie 2023, s-a respins ca neîntemeiată contestaţia depusă de către contravenientul Condrea Andrei, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul. *****, sat. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 732990 şi deciziei agentului constatator din 23 ianuarie 2023, în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.
3. Nefiind de acord cu hotărîrea, contravenientul Condrea Andrei a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și pronunțarea unei noi hotărîri prin care procesul contravențional să fie încetat.
4. În motivarea recursului s-a invocat că din conţinutul art. 7 Cod contravenţional reiese că „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar

din conţinutul art. 5 alin. (2) din acelaşi Cod reiese că, „interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sunt interzise”.

5. Potrivit art. 425 alin. (1) Cod contravenţional „probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existentei sau inexistentei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei si la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru soluţionarea justa a cauzei”, iar conform alin. (2) a aceluiaşi articol „ în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarele mijloace: procesul- verbal cu privire la contravenţie, procesul verbal de ridicare a obiectelor si documentelor, procesul verbal de percheziţie, procesul verbal privind cercetarea la fata locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţa a fost pornit proces contravenţional, depozitele victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio si video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele si documentele ridicare, constatările tehnico-stiintifice si medico-legale, raportul de expertiza” iar alin. (6) lit. c) al aceluiaşi articol „nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute prin încălcarea esenţiale a drepturilor si libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret traducător”.
6. Conform art. 442 alin. 1 din Cod prevedere că „procesul verbal cu privire la contravenţie este act prin care se individualizează fapta ilicită si se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale si a probelor acumulate, în prezenta făptuitorului sau in absenta lui”.
7. Potrivit art. 375 alin. (3) „concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţa a fost pornit procesul contravenţional”.
8. Instanţa de judecată a reţinut pentru verificarea legalităţii procesului verbal în calitatea de mijloc de probă, însuşi procesul-verbal, or agentul constatator nu a înaintat careva probe pentru demonstrarea vinovăţiei recurentului.
9. Prin urmare, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă în sine un mijloc de probă, acesta nu poate fi încheiat decât printr-o ipoteza complexă cumulativă. Aşa fiind, pentru o eventuală conciliere a celor două prezumţii (veridicităţii actului şi cea a nevinovăţiei) legislatorul a stabilit în mod expres insuficienta constatărilor personale ale agentului constatator la emiterea actului administrativ, acestea urmând a fi susţinute şi de alte probe. Relevante acestei interpretări sunt prescripţiile art. 440 alin. (1) din Cod contravenţional, potrivit cărora „constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de

agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei”

10. Corespunzător, actul de constatarea si sancţionare a persoanei exclusiv în baza constatărilor personale ale reprezentantului autorităţii publice nu întruneşte una din condiţiile legale de valabilitate si mai poate beneficia de prezumţia de veridicitate. Pe cale de consecinţa, prezumţia relativă de veridicitate a actului administrativ nu urmează să opereze în cazul în care procesul-verbal cu privire la contravenţie este unicul mijloc de probă existent la materialul contravenţional şi nu este susţinut de alte înscrisuri/probe care ar dovedi vinovăţia persoanei.
11. În aceste circumstanţe, lipsa unor elemente de natură de a proba acuzarea din procesul verbal cu privire la contravenţie generează admiterea contestaţiei, chiar şi fără ca contestatarul sa furnizeze vreo proba în susţinerea ei doar prin prisma temeiului de nulitate relativă prevăzut la art. 445 alin. (2) din Cod contravenţional, încălcări alte altor norme imperative din prezentul Cod.
12. Totodată, recurentul nu este de acord cu procesului-verbal şi Deciziei asupra cauzei contravenţionale seria/nr seria/nr 9006576655838620 din 23.01.2023 întocmită de agentul contatator, or potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului. după caz, funcţionarului abilitai să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator. în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
13. Conform art. 442 din CCRM alin. (1) „Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul- verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale si a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.”
14. Conform 443 alin. (1) din CC RM „Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice. evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie” şi lit. e) „încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei” care la caz au fost ignorate şi apreciate eronat de către agent constatator.

15. Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, o simplă contatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţiei unei persoane. Din acest punct de vedere, un factor hotărîtor pentru speţă este că agentul constatator a stabilit fapta incriminată contestatarului în prezenţa acestuia, iar la punctul 18 din Procesul verbal lipseşte semnătura contravenientului, fapt care demonstrează că contestatarul are obiecţii faţă de cele constatate de către agentul constatator în procesul verbal.
16. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul contravenientului Condrea Andrei, urmează a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 iulie 2023, urmînd a fi menținută.
17. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
18. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.
19. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul Penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.
20. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea

normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale”.

21. Colegiul constată că potrivit faptei descrise în procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 732990 din 23 ianuarie 2023, Condrea Andrei la data de 23 ianuarie 2023, în mun. Chişinău, *****, conducând mijlocul de transport de model „Ford Kuga” cu n/î *****, nu a acordat prioritate pietonilor la trecerea pietonală, ignorând prevederile pct. 11 lit. f) a Regulamentului circulaţiei rutiere, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.
22. Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.
23. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
24. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
25. Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţa importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei

privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul verbal întocmit.

26. Conform art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.
27. Iar, potrivit art. 101 alin. (l)-(4) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
28. La caz, Colegiul indică că vinovăția contravenientului în comiterea faptei imputate este demonstrată prin materialele cauzei contravenționale, relevant fiind și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție a fost semnat de către recurent, ultimul ne înaintînd careva obiecții vis-a-vis fapta imputată lui.
29. Colegiul reiterează că fapta contravenţională imputată făptuitorului, prevăzută de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional „Neacordarea de prioritate legală pietonilor”, nu este de natură a fi stabilită obligatoriu cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate/omologate şi verificate metrologic, pentru că, prin prisma art. 400 alin. (2) şi 440 alin. (1), în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravenţional, este incident standardul ex propriis sensibus, adică activitatea desfăşurată de colaboratorul de poliţie „după propriile sale percepţii”. Or, în cazul neglijării acestei activităţi, statul şi-ar diminua în mod considerabil rolul de gardian în apărarea interesului public şi a ordinii de drept în cazul săvârşirii acelor fapte despre care se consideră că au o periculozitate mai redusă şi care sunt calificate drept contravenţii.
30. În hotărârea Haiducu si alţii v. România, 13 martie 2012, §12, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, că în domeniul circulaţiei rutiere prevederile art. 6 § 2 din Convenţie nu se opun aplicării unui mecanism care ar institui o prezumţie relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumţie fără de care ar fi practic imposibil să sancţionezi încălcările legislaţiei în materie de circulaţie rutieră.
31. Astfel, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin încheierea procesului verbal cu privire la contravenţie, iar instanţa reţine că încheierea

procesului verbal este temeinică, nefiind sesizate careva temeiuri de nulitate a acestuia.

32. Prin urmare, fapta reţinută este probată cu ajutorul prezumţiei de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 732990 din 23 ianuarie 2023, actul fiind emis cu respectarea tuturor condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege, dar şi cu prezumţia de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumţii consacrate expres în art. 425 alin. (2) şi 442 alin. (1) din Codul contravenţional, care în opinia instanţei, pot fi considerate legale, în sensul pe care inclusiv instanţa europeană îi dă acestei noţiuni (Salabiaku c. Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).
33. În raport cu alegațiile contravenientului instanța menționează că prezumţiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept şi nu sunt interzise de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, în măsură în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanţa scopului urmărit, dar şi respectarea dreptului la apărare.
34. Respectiv, scopul urmărit a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligaţiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulaţiei rutiere, precum şi de a preveni săvârşirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecţia vieţii şi sănătăţii şoferului, dar şi securitatea tuturor participanţilor la trafic.
35. Colegiul examinînd procesul verbal cu privire la contravenție reține că la întocmirea acestuia agentul constatator a ținut cont de prevederile art. 443 din Codul contravențional, în speță lipsind careva omisiuni sau derogări de la această normă care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.
36. Totodată, Colegiul indică că motivele invocate în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al instanței de fond, care a analizat și apreciat argumentele participanților la proces și a adopta o soluție întemeiată și motivată.
37. Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 iulie 2023.
38. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

A respinge ca nefondat recursul contravenientului Condrea Andrei.

A menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 iulie 2023, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestaţia depusă de către contravenientul Condrea Andrei, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul. *****, sat. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 732990 şi deciziei agentului constatator din 23 ianuarie 2023, în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Denis Băbălău

Vladislav Schibin